

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg blev da også glad over at høre, at udenrigsministeren ville sørge for, at der blev set på toldunionsaftalen og de varer, der hører under den aftale.

Jeg vil sige, at hvis jeg intet vidste om fortiden, ville jeg være blevet endnu mere glad. Nu ved jeg tilfældigvis en lille smule om fortiden. Jeg ved f.eks., at vi fra Enhedslistens side stillede et spørgsmål til skatteministeren for 1½ år siden – for 1½ år siden – hvortil skatteministeren svarede: Jeg kan oplyse, at der i det seneste halve år – så er vi altså 2 år tilbage – har været afholdt en række møder mellem EU og Israel vedrørende import af varer fra de besatte områder, men at der stadig ikke er opnået enighed blandt parterne om, hvad der er omfattet af associeringsaftalen.

Hvor lang tid skal der gå? Hvor mange bo-sættelser er der blevet lavet i de sidste 2 år?

Hvor mange ulovlige varer er der blevet importeret de sidste 2 år? Hvor mange kilometer mur er der blevet opbygget de sidste 2 år? Det er det centrale spørgsmål. Det er derfor, jeg beder hr. Jeppe Kofod klart og tydeligt sige, at Socialdemokratiet er klar til ikke om 50 år, ikke om 100 år, ikke om 500 år, men *snart* at kræve, at denne her associeringsaftale bliver opsagt, hvis ikke Israel lever op til de krav, der er i aftalen.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg tror ikke, vi er uenige om, at de krav i aftalen skal overholdes. Spørgsmålet er, hvordan man implementerer aftalen. Og der er det vigtigt for os, at der presses på.

Nu nævnte hr. Søren Søndergaard et spørgsmål, han har stillet til skatteministeren. Jeg har også skrevet flere breve til skatteministeren om denne sag, presset på over for regeringen for at tage denne her sag op på EU-plan. Og det er tilsyneladende lykkedes. Jeg synes altså også, at vi skal give det pres en chance. Vi kan begge to være enige om, at det går for langsomt, men jeg synes, det ville være ærgerligt, hvis vi på nuværende tidspunkt i den her del af fasen opgiver en associeringsaftale og en toldaftale med Israel, som jo er en mulighed for dialog med den israelske regering. Det synes jeg vil være et forkert signal at sende.

Det er meget vigtigere, synes jeg, at vi forsøger at holde parterne og Israel fast på de forpligtelser, de har, ikke kun i aftalen, men også i køre-

planen for fred. Og så må vi fortsætte presset, og der er det jo vigtigt, som regeringen har nævnt, at man vil tage det op på EU-plan og sikre, at Israel overholder sin del af aftalen. Det er vi tilfredse med i Socialdemokratiet.

Men jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at det er klart, at hvis aftalen krænkes vedvarende, så må der jo være et tidspunkt, hvor man siger, at nu kan vi altså ikke have den her aftale mere, fordi parterne ikke overholder den. Men jeg mener ikke, det tidspunkt er kommet endnu. Jeg mener stadig væk, at der er rum for en kritisk dialog mellem EU og Israel om det spørgsmål her.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hr. Jeppe Kofod vil gerne have en konsekvens af, at Israel ikke overholder de indgåede aftaler med hensyn til deres handel med EU. Kan man så ikke også sige, at hvis palæstinenserne ikke overholder deres del af aftalen med hensyn til en demokratiseringsproces, så vil EU lukke kassen i?

Nu har vi jo en god kontakt nede i EU, Mogens Camre, som bl.a. er ved at undersøge, hvad tilskuddet til palæstinenserne er brugt til i de sidste år. Tocifrede millionbeløb i euro. Man kan ikke få noget svar fra Arafats folk om, hvad de penge er gået til. Intet svar. Og det betyder rent faktisk, at de penge kan være brugt til hvad som helst, f.eks. terrorisme.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu er Socialdemokratiet ikke sådan en ubetydelig part i diskussionen om at få de der handelsaftaler respekteret. Det er altså vigtigt, at det er andre end SF og Enhedslisten, der rejser konkrete krav om, hvordan vi kommer i gang med at få de handelsaftaler på plads. Derfor er det vigtigt at sige ikke bare, at noget går i øjeblikket. Det går næsten ikke i øjeblikket. Det går næsten ikke. Der er lidt. Det anerkender jeg. Der er lidt, men der er jo ikke ret meget.

Jeg kunne forstå på udenrigsministeren, at man vil forstærke den indsats, men det er vigtigt, at det på et eller andet tidspunkt virker, som om det er alvor. Det er jeg enig med hr. Søren Søndergaard i, og jeg vil gerne bede hr. Jeppe Kofod komme med en sådan tydeliggørelse af det, at det også virker, som om Danmark altså nu er en aktiv medspiller, at Danmark spiller en